

Arrest

nr. 140 251 van 5 maart 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 11 maart 2013, houdende enerzijds de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en anderzijds, de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt. Beide beslissingen werden op 26 juni 2013 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2015, datum waarop de zaak uitgesteld wordt naar de terechtzitting van 24 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de

verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

In casu blijkt uit het wachtregister dat de verzoekende partij sinds 23 februari 2014 vermeld wordt als "afgeschreven naar het buitenland". Ter terechtzitting stelt de raadsman van de verzoekende partij dat ze dit ook heeft vastgesteld en dat ze zonder instructies is van haar cliënt.

Aldus stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geen actueel belang meer heeft om de beslissing van 11 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, aan te vechten, nu zij zich niet meer in België bevindt. In beginsel dient een aanvraag om machtiging tot verblijf te worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor de verblijfplaats van de vreemdeling of zijn plaats van ophoud in het buitenland. Op dit principe bestaat een uitzondering, met name wanneer er buitengewone omstandigheden zijn en de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar de vreemdeling verblijft (artikel 9bis). Nu het vaststaat dat de verzoekende partij zich in haar land van herkomst bevindt, kan zij geen beroep meer doen op deze uitzonderingsprocedure en staat niets haar in de weg om gebruik te maken van de procedure voorzien in artikel 9 van de vreemdelingenwet. Een aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend wordt op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet veronderstelt ook het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in het land van herkomst wordt ingediend. Wanneer de aanvrager zich nadien in het land van herkomst bevindt, quod in casu, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer op grond waarvan hij niet naar het land van herkomst kan terugkeren om er zijn aanvraag in te dienen (RvS 13 maart 2009, nr. 180.989).

Wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten van 11 maart 2013 stelt de Raad vast dat deze bestreden beslissing uitvoering heeft gekregen waardoor dient vastgesteld te worden dat de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer is verdwenen. Zodoende is het beroep zonder voorwerp geworden, in zoverre gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU